

[Rager.]

at der skulle være en klar affattelse. Ja, man kan prøve på at læse det, der står: „Lamper og lysekroner samt skærme, kupler o. lign. hertil.“ Så fortsættes der: „endvidere neonrør, lysstofrør o. lign. samt skærme hertil“. Dette er slet ikke i overensstemmelse med den rette nomenklatur. Når man læser „Lamper og lysekroner“, vil det sige, at lampetter er ikke med, men det er ikke meningen. Jeg har haft den tvivlsomme fornøjelse som udpeget sagkyndig gennem 1½ år at skulle være med til at fortolke det, og det er naturligvis også lykkedes, for vi skulle jo komme til et fornuftigt resultat, men vi måtte altså fortolke. Man har skrevet det i sin tid uden at rådføre sig med dem, der kender den anvendte nomenklatur. Der skulle have stået belysningslegemer: belysningslegemer samt skærme, kupler o. lign. hertil. Så havde det været rigtigt. Og hvis mod min forventning denne afgift skulle blive forlænget, henstiller jeg, at man i hvert fald nu går fra den tvivlsomme fortolkning over til lovens klare ord.

Så er det også morsomt med det næste. Der står: „Lamper og lysekroner samt skærme, kupler o. lign. hertil“; der står „o. lign.“ efter „skærme, kupler“. Men når vi så læser videre: „endvidere neonrør, lysstofrør o. lign. samt skærme hertil“, så er her „o. lign.“ sat et andet sted; noget, som ligner skærme, er altså ikke taget med. Det er gjort så tåbeligt, som det nogenlunde er muligt ved hjælp af det danske sprogs almindelige ord.

Dette angående selve affattelsen af loven; det kunne jo nok bringes i orden, men der er meget andet. Jeg tror, at hvis man i toldbestyrelsen og finansministeriet havde vidst, hvilken myretue man stak sine fingre ned i, var man aldrig kommet med denne lov. Man havde holdt sig fra det; men man anede ikke, hvilke konsekvenser den førte med sig. Lad mig nævne en ting, som er let forståelig for de fleste. En række lysekronefabrikker laver lysekroner med glasprismer. Når de forsendes, tages glasprismerne fra jerndelene; selve lysekronen, skelettet, sendes i en kasse og prismerne i en anden. Så kommer det spørgsmål undervejs: hvad nu med glaskrystallerne alene? De kan anvendes til andre ting end lysekroner, og den af Industrirådet udpegede mand og jeg, som er

udpeget af Grosserer-Societetet, fandt ikke, at vi af hensyn til denne lov kunne gøre glaskrystaller i al almindelighed afgiftspligtige, og altså tilrådede vi nævnet, at man skulle lade dem være fri. Det blev man også enig om, men naturligvis var det ikke meningen, at dermed skulle de være fri, når de sad på lysekroner. Hvad siger så den fabrik, der leverer dem?

Den siger: ja, fremtidig sender vi naturligvis lysekronen den ene dag, og så kan vi sende prismerne enten dagen før eller dagen efter, og så er de afgiftsfri. Ja, men det går nu ikke helt, for de kommer altså til den mand, den installatør, der skal hænge kronen op hos sin kunde, og hvis denne mand får kronen for sig og prismerne for sig og samler det i sin butik, så bliver han anmeldelsespligtig; det vil sige, så får toldvæsenet endnu en virksomhed at føre kontrol med, nemlig denne mand, der hænger prismerne op. Så er han blevet fabrikant i lovens afgiftsbetydning. Hvis han imidlertid er så snedig, at han leverer kronen hen til manden, hvis f. eks. finansministeren skal have en krone — jeg anbefaler det, hvis loven bliver forlænget, eller hvis det bliver i maj måned —, en krone med krystaller på — det ser rædselsfuldt ud, men der er nogle, der bruger det —, hvis altså finansministeren skal have en sådan krone, og hvis finansministeren køber den uden krystaller og køber krystallerne for sig selv, bliver han ikke anmeldelsespligtig, fordi han ikke er et led i omsætningen, men er privatmand, og når man når helt derhen, slipper man for afgift.

Dette var blot for at nævne en af tingene; men denne lov medfører, at en række komponenter, der indgår i belysningslegemer, og som man aldrig havde tænkt sig at ville tage afgift af, er blevet afgiftspligtige, fordi vi, når vi er blevet spurgt, har måttet sige: ja, det er nødvendigt at gøre disse ting afgiftspligtige, for ellers er det umuligt at gennemføre loven efter dens hensigt, for så vidt angår belysningslegemer — som der jo ikke står, men som vi har fortolket det til at skulle være. Det har medført, at de firmaer, der handler med belysningslegemer, elektriske artikler o. s. v., ikke alene har fået deres belysningsafdeling beskattet — dette ville kun være naturligt; vi må finde os i, når staten skal have penge, at være med til at tilvejebringe dem på de måder, rigsdagen